

žitky n a b y t é na základě zvláštních přípovědí, je bezvýznamná, když takové zvláštní přípovědi se nestaly.

Nelze proto míti za to, že by jmenovacím dekretem bylo st-li přiznáno právo na započtení služební doby ztrávené u vojska a četnictva pro vyměření pense. Když pak nař. rozhodnutí vyslovilo, že pro vyměření pense st-lovy rozhoduje jen služební doba ztrávená u obce samé, a že st-l nemá nároku na započtení předchozí služ. doby ztrávené ve službě vojenské a četnické do doby pro vyměření pense směrodatné, nemohlo býti shledáno, že by tento výrok byl v odporu se zákonem.

Č. 4191.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Osvobození převodu stavební parcely, v r. 1921 provedeného, od dávky z přírůstku hodnoty není podle § 1 č. 4 zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb. ve spojení s § 39 zák. o stavebním ruchu č. 100 ex 1921 podmíněno tím, že stavba byla započata již v r. 1921.

(Nález ze dne 3. prosince 1924 č. 21.474).

V ě c: Gustav N., Rudolf a Marie R. a Karel a Františka Š. v N. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran dávky z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-lé žádali, aby dávka z přírůstku hodnoty vyměřená z převodu pozemku č. k. — v N., kupní smlouvou z 27. října 1921 a z převodu pozemku č. kat. — tamtéž smlouvou z 3. října 1921 prodaného byla na základě ustanovení § 1 č. 4 zák. z 20. března 1920 č. 209 Sb. odepsána, poněvadž převedených pozemků bylo nabyvateli použito k stavbě domů a stavba byla v r. 1922 dohotovena; žal. úřad nař. rozhodnutím žádosti ty zamítl, ježto se stavbami nebylo započato v r. 1921, ve kterém se staly převody pozemků.

Stížnosti proti rozhodnutí tomu podané shledal nss důvodnými. V daném případě jest nesporno, že se převod stavební parcely, pro niž se osvobození od dávky z přírůstku hodnoty požaduje, stal v roce 1921, že parcely té použito bylo k novostavbě obytného domu a že stavba byla dokončena roku 1922.

Žal. úřad nepřiznal převodu tomu osvobození od dávky z přírůstku hodnoty, jsa názoru, že podmínkou osvobození od dávky jest po rozumu § 1 č. 4 zák. č. 209/1920 mimo jiné, aby se stavbou bylo započato v roce 1920 neb 1921. Názor ten nelze uznati správným. Dle § 3 č. 3 d. ř. z 23. září 1920 č. 545 Sb. jsou od dávky z přírůstku hodnoty osvobozeny převody stavebních parcel po rozumu § 1 č. 4 zák. č. 209/1920.

Dle posléze uvedeného ustanovení nepodléhají dávce z přírůstku hodnoty převody stavebních parcel v letech 1920 a 1921, jichž bude v celé jejich výměře použito k stavbám dle tohoto zákona. Které stavby to jsou, uvádí se v odst. 2 § 1, v němž se určité daňové výhody poskytují stavbám tam označeným, které se v letech 1920 a 1921 započnou a stavebně dokončí. Účelem ustanovení toho bylo, aby podporováno bylo podnikání staveb a aby odstraňována byla co nejrychleji panující nouze

bytová. K dosažení toho účelu bylo nutno, aby omezeno bylo poskytnutí výhod daňových na určitý termín. Poněvadž pak tento termín byl stanoven jen do konce roku 1921, nemohly ovšem výhody zákona vztahovati se i na stavby teprve po r. 1921 započaté.

Omezením výhod na stavby, které budou v r. 1920 a 1921 započaty, zamýšlel však zákonodárce zřejmě stanoviti jen krajní mez časovou, za kterou nazpět neměly býti výhody daňové poskytnuty, jinak řečeno, chtěl vyloučiti z výhod stavby před rokem 1920 započaté a chtěl poskytnouti výhody stavbám od počátku roku 1920 zahájeným. Zákon sledoval tu stejnou tendenci jako zák. z 28. prosince 1911 č. 242 ř. z., který povolil berní levy pro určité stavby po 31. prosinci 1911 započaté, aniž by stanovil určitý konečný termín pro započetí se stavbou.

Ustanovení zákona č. 209/20 byla zákonem o stav. ruchu z 11. března 1921 č. 100 Sb. v § 39 rozšířena také na stavby, které budou stavebně dokončeny do konce roku 1922, kteráž lhůta byla obdobným ustanovením v pozdějších zákonech o stavebním ruchu opětně prodlužována, posledně až do konce roku 1925.

Z toho, že v zákonech o stav. ruchu vydaných po zák. č. 209/20 jest stanovena jen konečná lhůta pro dokončení stavby, nikoliv určitý termín pro započetí s ní, jde, že zákonodárce, rozšiřuje ustanovení zák. č. 209/20, nestanovil žádného nového termínu pro započetí se stavbou, poněvadž přikládal ustanovení zák. č. 209/20 o termínu pro započetí stavby jen ten smysl, že zákon chce poskytnouti výhody stavbám, které byly aspoň od počátku roku 1920 započaty, nikoliv stavbám starším.

Odporovalo by zajisté účelu, jež sledují zákony na podporu stav. ruchu vydané, k nimž patří i zák. č. 209/20, kdyby poskytovány byly výhody stavebníkům, kteří stavby liknavě provádějí, ale odepírány byly těm, kdož stavby rychle provedou a ve lhůtě stanovené dokončí. Zákony o stav. ruchu měly právě povzbuditi stavební podnikání poskytnutím přechodných výhod daňových a i z toho nutno logicky usuzovati, že ustanovení zák. č. 209/20 platí také pro stavby po roce 1921 započaté, jestliže stavby ty do doby zákony o stav. ruchu ustanovené budou dokončeny.

I ta okolnost, že zák. č. 209/20 činí osvobození převodů parcel stavebních v letech 1920 a 1921 závislým všeobecně jen na tom, že parcel těch bude v celé jejich výměře použito ke stavbám dle tohoto zákona, svědčí o tom, že zákonodárce nezamýšlel osvobození to omeziti na stavby jen v roce 1920 a 1921 započaté, poněvadž by splnění této podmínky bylo prostě nemožné tam, kde převod se stal v roce 1921 v době, kdy již se stavbou započato býti nemohlo. —

Č. 4192.

Pozemková reforma: * Vlastníku, jenž nabytí vlastnictví k pozemku na základě zákona o zajištění půdy drobným pachtýřům z 27. května 1919 č. 318 Sb., vzchází dle před. čl. I. § 1 f) lit. F zák. z 1. dubna 1921 č. 166 Sb. povinnost přijati na místě onoho pozemku směnou pozemek jiný jen za předpokladu, že stpů převzal zabraný majetek, jehož částí byl pozemek dle cit. zák. č. 318/1919 vlastníku připadlý, že pozemku toho jest zapotřebí za tím účelem, aby se zamezilo tříštění přídělů z toho-